

Tilkendegivelse
meddelt mandag den 28. februar 2011
i faglig voldgiftssag 2011.0003

Fødevareforbundet NNF
for
A
(adv.fm. Kim Brandt Jensen/LO)

mod

DI
for
Danish Crown Tønder-Oksekødsdivision
(fagleder Jane Hedegaard)

Tvisten

Tvisten vedrører spørgsmålet om, hvorvidt A under en sygefraværssamtale den 18. juni 2010 med sin nærmeste overordnede på Danish Crown selv opsagde sin stilling, eller om ansættelsesforholdet er ophørt på foranledning af Danish Crown med den virkning, at han har krav på 6 ugers løn.

Påstande

Klager har nedlagt påstand om, at indklagede tilpligtes at anerkende at have ophævet As ansættelsesforhold ved skrivelse af 18. juni 2010, og at indklagede tilpligtes til fødevareforbundet NNF at betale 6 ugers løn for klagers medlem A, med tillæg af sædvanlig procesrente fra de enkelte ydelsers forfald til betaling sker.

Indklagede har påstået frifindelse, idet det dog anerkendes, at såfremt ansættelsesforholdet må anses for bragt til ophør af Danish Crown, har A krav på 6 ugers løn som påstået.

Sagens behandling

Sagen blev den 28. februar 2010 behandlet mundtligt i DI, Hannemannsvej 25, København S, med landsdommer Tine Vuust som opmand. Som sidedommere udpeget af klager fungerede John Sørensen og Jim Jensen, og som sidedommere udpeget af indklagede fungerede Harry Hansen og Michael Nor-dahl Heyde.

Ved forhandlingens indledning blev et yderligere spørgsmål om ret til fratrædelsesgodtgørelse udsendt til senere behandling, idet klager dog nedsatte kravet fra 52.000 kr. til 40.000 kr.

Der blev under forhandlingen afgivet forklaringer af A, Villy Petersen, Preben Lauridsen og Jette Fastrup.

Efter bevisførelse og procedure voterede rettens medlemmer. Der kunne ikke blandt sidedommerne opnås flertal for noget resultat. Sagen blev derefter optaget til opmandens tilkendegivelse, idet parterne frafaldt fuldstændig kendelse. Af hensyn til sagens senere behandling ved Afskedigelsesnævnet blev de afgivne forklaringer optaget i tilkendegivelsen.

Forklaringer

A har forklaret bl.a., at han begyndte som slagteriarbejder i 1987 i slagteriet i Bylderup-Bov ved Tønder, hvorefter han fra 1999 havde ansættelse på "Leverpostejfabrikken", indtil han i juli 2001 kom til Danish Crown Tønder-Oksekødsdivision. Efter sin hofteoperation i november 2009 vendte han i februar 2010 tilbage til slagteriet, hvor han den første måned arbejdede 2 timer om dagen, den næste måned 5 timer om dagen og efter sin raskmelding i april måned arbejdede fuld tid med 40 timer om ugen. Han begyndte herefter igen at få smerter i hoften og følte, at han ikke længere kunne følge med i arbejdstempoet. Han sygemeldte sig den 7. juni 2010 og var i samme anledning ved lægen, der sagde til ham, at han ikke kunne holde til arbejdet.

Fredag den 18. juni 2010 var han sammen med tillidsrepræsentant Villy Petersen til en sygefraværssamtale på virksomheden, hvori fra Danish Crowns side deltog hans nærmeste overordnede, arbejdsleder Preben Lauridsen. De talte om, hvordan han havde det, og hvor lang tid han regnede med at være syg. Han sagde, at han havde det skidt, og som han havde det nu, kunne han ikke svare på, hvornår han kunne vende tilbage til arbejdet. Preben Lauridsen sagde, at han havde regnet på, om man kunne sætte ham til noget af det arbejde med at samle papkasser eller være gårdmand, som han havde lavet i forbindelse med optrapningen til fuld tid, men det kunne ikke lade sig gøre. Hverken han eller Preben Lauridsen nævnte noget om opsigelse, og han havde da heller ikke inden mødet tænkt sig at sige sin stilling op. Preben Lauridsen sagde til ham, at han skulle tømme sit garderobeskab, men han regnede med, at det lige som da han var sygemeldt på grund af hofteoperationen var for at spare penge til vask af det tøj, der hang i skabet.

Dagen efter mødet modtog han brevet om opsigelse, dateret den 18. juni 2010. Han kontaktede Villy Petersen om mandagen, fordi han ikke selv mente, at han havde sagt sin stilling op, og Villy Petersen kunne heller ikke forstå virksomhedens udsagn herom. Han modtog sygeløn i ialt 3 uger efter sygemeldingen den 7. juni 2010. Han blev raskmeldt den 1. september 2010 og begyndte nyt arbejde i november 2010.

Villy Petersen har forklaret bl.a., at han i juni 2010 var tillidsrepræsentant for A på slagteriet i Tønder og deltog i sygefraværssamtalen den 18. juni 2010. De talte om, hvorvidt A kunne vende tilbage til arbejdet, hvilket A ikke var positiv over for. Han var bange for, at det ville forværre hans tilstand, og at han ikke kunne klare arbejdet. Han sagde, at som han havde det på det tidspunkt, ville han ikke være i stand til at klare arbejdet fremover.

Det er almindeligt, at han som tillidsrepræsentant bliver bedt af virksomheden om at tømme medarbejderes skab for tøj, hvis de sygemeldt i længere tid, og at skabet herefter udmeldes af vaskeordningen. Normalt vil medarbejderne ikke i en sådan situation blive bedt om at aflevere deres nøgle til skabet.

Preben Lauridsen har forklaret bl.a., at han i 24 år har været produktionsmester på virksomheden i Tønder. Han har kendt A, siden de arbejdede sammen på slagteriet i Byllebov, og det var ham, der den 17. juli 2001 ansatte A på Danish Crown i Tønder. As arbejde bestod mest i at pakke kød i kar-

toner og sørge for at få dem løftet over på paller. Han talte jævnlige med A om arbejdet, også efter at han var kommet tilbage på fuld tid efter hofteoperationen, og A sagde altid til ham, at det gik rigtig godt. Han havde ikke indtrykket af, at hofteoperationen havde betydning for As arbejdstempo.

Da han fik besked fra Jette Fastrup om, at han skulle indkalde A til en sygesamtale, orienterede han tillige Villy Petersen herom. Under mødet sad de stille og roligt og talte situationen igennem over en kop kaffe. A sagde, at han ikke kom mere, fordi han ikke kunne holde til arbejdet fysisk og psykisk, og han nævnte, at han havde været til læge. Det kom bag på ham, at A sagde sin stilling op, og han var skuffet og ked af, at A havde truffet den beslutning, men det virkede ikke, som om opsigelsen var til diskussion. Han tror ikke, at han spurgte nærmere ind til, hvad A mente med, at han ikke kom mere, og om han derved opsagde sin stilling. Han bad ham heller ikke om at underskrive en opsigelse, for det har man aldrig praktiseret i Tønder, eller at udfylde det aftrædelsesskema, som anvendes i Danish Crown ved fratrædelser. Han rejste sig i stedet op, gav A hånden og sagde tak til ham for tiden på slagteriet i Tønder. Herefter bad han A om at tømme sit garderober og aflevere nøglen. Det er kun ved fratrædelser – ikke længerevarende sygdom – at man beder medarbejderne om at aflevere nøglen.

Forud for mæglingmødet den 27. august 2010 orienterede fabrikschef Per Svane Knudsen ham om, at han gennem mestersvend Johannes Oesen havde modtaget en anmodning fra A om at blive opsagt af virksomheden, hvilket fabrikschefen havde afslået.

Jette Fastrup har forklaret bl.a., at hun er ansat som lønningssleder på Danish Crowns hovedkontor i Herning. Hun blev efter sygefraværssamtalen den 18. juni 2010 kontaktet af Preben Lauridsen, der spurgte, hvordan han skulle forholde sig i anledning af, at en medarbejder havde sagt, at han ikke kom mere. De blev enige om at bekræfte opsigelsen over for A, således som det skete ved brevet af 18. juni 2010. Om mandagen blev hun kontaktet af Villy Petersen, der over for hende bekræftede, at A havde sagt under mødet, at han ikke kom mere. Hun blev derfor forbavset, da hun modtog NNF's brev af 28. juni 2010, hvori det blev nævnt, at A alene havde givet udtryk for, at han måtte afvente og se det videre forløb, når kommunen var blevet inddraget i fraværet. Hun kontaktede på ny Villy Petersen, der sagde, at det var noget, som han og A havde talt om efter mødet. Også hun var før mæglingmødet i august 2010 blevet orienteret om, at Per Svane Knudsen var blevet bedt om at opsiges A.

Opmandens tilkendegivelse

Der foreligger fra sygefraværssamtalen den 18. juni 2010 ingen skriftlig opsigelse eller skriftlige notater i øvrigt vedrørende spørgsmålet om opsigelse.

Preben Lauridsen har forklaret, at A under sygefraværssamtalen sagde, at han ikke kom mere, fordi han ikke kunne holde til arbejdet hverken fysisk eller psykisk. Denne forklaring støttes dels af forklaringen fra Lene Fastrup om indholdet af hendes samtale samme dag med Preben Lauridsen, dels af det brev som Preben Lauridsen samme dag sendte til A.

Opmanden finder imidlertid ikke, at en sådan udtalelse – over for As og Villy Petersens forklaringer om, at han alene udtalte sig om sine daværende helbredsforhold - i sig selv kan betegnes som en klar og tydelig opsigelse af ansættelsesforholdet. Det må herved også tages i betragtning, at A ikke havde nogen økonomisk fordel ved at opsiges sin stilling, men tværtimod ville miste krav på i hvert fald sygeløn, og at spørgsmålet om As opsigelse af ansættelsesforholdet heller ikke efter Preben Lauridsens egen forklaring blev berørt yderligere eller uddybet under samtalen. Det forhold, at A og hans tillidsrepræsentant ikke protesterede over for Preben Lauridsens krav om at tømme garderobeskabet og aflevere nøglen hertil kan under disse omstændigheder ikke anses for tilstrækkeligt bevis for, at A var klar over, at hans udtalelser kunne opfattes som en opsigelse af ansættelsesforholdet.

Indklagede har således ikke godtgjort, at ansættelsesforholdet blev opsagt af A, og det må herefter anses for at være ophørt på foranledning af Danish Crown. A har som følge heraf og efter parternes samstemmende påstande krav på løn i yderligere 6 uger med renter som påstået.

København, den 1. marts 2011

Tine Vuust